

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: J. J.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Kamilem Novým, advokátem, AK Kramarič, Nový, Karbanová, s.r.o., IČ: 271 48 271, se sídlem U Santošky 22/955, 150 00 Praha 5, **proti žalovanému: Magistrátu města Teplice, Odbor správních činností – oddělení přestupků**, se sídlem nám. Svobody 2/2, 415 95 Teplice, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.7.2014, č.j. MgMT-SČ 053949/PŘ/2188/2014/Rych, č.j. dokumentu MgMT/079228/2014,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.7.2014, č.j. MgMT-SČ 053949/PŘ/2188/2014/Rych, č.j. dokumentu MgMT/079228/2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 a dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se žalobce dopustil dne 19.4.2014 v 14:12 hod. v katastru obce Kladruby, když jako řidiči osobního motorového vozidla tovární značky PORSCHE model CAYENNE se státní poznávací značkou „X“ mu byla Policií České republiky po odečtení odchylky měřicího zařízení naměřena rychlost 143 km/h, čímž žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec o 53 km/h. Při následné kontrole žalobce bylo Policií České republiky rovněž zjištěno, že žalobce při řízení zmíněného osobního motorového vozidla u sebe neměl řidičský průkaz. Žalobce měl tímto jednáním jednak porušit ustanovení § 18 odst. 3 a jednak ustanovení § 6 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu, za což mu byla dle ustanovení § 125c odst. 4 písm. d) ve spojení s ustanovením § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč, zákaz činností spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, a povinnost uhradit náklady správního řízení částkou ve výši 1.000,- Kč.

S ohledem na obsah žaloby je zřejmé, že žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jakožto správního orgánu, což znamená, že v tomto případě se jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ustanovení § 46 s.ř.s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ustanovení § 5 s.ř.s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ustanovení § 5 s.ř.s. je rozveden v následujících ustanoveních s.ř.s., např. v ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to s poukazem právě na ustanovení 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť žaloba vůči němu byla ze strany žalobce podána předčasně.

Při zkoumání podmínek řízení soud přípisem ze dne 9.9.2014, č.j. 42A 13/2014-5, požádal žalovaného o sdělení, zda žalobce proti napadenému rozhodnutí podal řádný opravný prostředek. Žalovaný písemností ze dne 10.9.2014, č.j. MgMT-SČ 053949/PŘ/2188/2014/Rych, č.j. dokumentu MgMT/103565/2014, soudu v dané věci sdělil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 8.7.2014 a bylo opatřeno doložkou právní moci, ve které bylo vyznačeno, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 6.8.2014. Žalovaný soudu rovněž sdělil, že žalobce v zastoupení svého právního zástupce podal dne 8.9.2014 proti žalobou napadenému rozhodnutí odvolání. Soud si u žalovaného dále ověřil, že žalovaným zatím nebyl odvolacímu správnímu orgánu, tj. Krajskému úřadu Ústeckého kraje, postoupen správní spis spolu s jeho stanoviskem k odvolání.

Krajský úřad Ústeckého kraje k žádosti soudu ze dne 9.9.2014, č.j. 42A 13/2014-4, již jej žádal o sdělení, zda žalobce podal proti napadenému rozhodnutí řádný opravný prostředek, písemností ze dne 15.9.2014, č.j. 392/LP/2014, JID: 129000/2014/KUUK, soudu v návaznosti na sdělení žalovaného oznámil, že žalovaný dne 8.9.2014 podal proti žalobou napadenému rozhodnutí odvolání. K této věci dále uvedl, že žalobce žalovaného s ohledem na podanou žalobu požádal o odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí s tím, že rozhodnutí o této žádosti by mělo nabýt právní moci dne 18.9.2014. Jakmile bude toto rozhodnutí pravomocné, žalovaný zašle Krajskému úřadu Ústeckého kraje příslušný správní spis k rozhodnutí o podaném odvolání.

S ohledem na výše uvedené skutečnost lze tedy konstatovat, že pokud žalobce uplatnil žalobu dne 28.8.2014, nebylo možno touto žalobou napadnout prvoinstanční rozhodnutí žalovaného ze dne 8.7.2014, neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky, a takovou žalobu by bylo třeba odmítnout pro nepřipustnost [viz ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 68 písm. a) s.ř.s.]. V daném případě však žalobce po doručení žaloby soudu podal dne 8.9.2014 prostřednictvím svého zástupce u žalovaného odvolání proti jeho prvoinstančnímu rozhodnutí. I za takto změněné situace však nadále platí premisa, že touto žalobou není možno napadat toliko prvoinstanční rozhodnutí žalovaného, a proto je nutno předmětnou žalobu odmítnout pro předčasnost s poukazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Žalobce sice totiž v tomto případě vyčerpal řádný opravný prostředek, tj. podal dne 8.9.2014 proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalovaného odvolání, ovšem nevyčkal na konečné rozhodnutí ve věci, tj. na rozhodnutí o tomto odvolání, neboť z dokumentů předložených soudu je zjevné, že odvolací správní orgán doposud o podaném odvolání nijak nerozhodl. Žalobce tak žalobu podal předčasně.

Lze tedy uzavřít, že žalobce nepřipustně brojí toliko proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalovaného, a nikoliv proti konečnému rozhodnutí ve věci, které z povahy věci je v daném případě rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 5 s.ř.s. Soud směrem k žalobci výslovně podotýká, že **bude mít možnost podat žalobu proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu o jeho odvolání proti rozhodnutí žalovaného, až teprve poté, co bude toto odvolací rozhodnutí vydáno a řádně mu doručeno**, a to ve lhůtě 2 měsíců od doručení tohoto odvolacího rozhodnutí žalobci, popř. jeho právnímu zástupci.

S ohledem na shora rozvedené skutečnosti, které korespondují konstantní judikatuře správních soudů v této otázce včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 12.5.2005, č.j. 2 Afs/98/2004-65, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005, a na www.nssoud.cz), soudu tedy nezbylo než žalobu ve výroku ad I. tohoto usnesení odmítnout.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť nebyl uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 18. září 2014

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová